

УДК 343.98

DOI: 10.31733/2078-3566-2022-3-369-376

**Олександр
КРИВОПУСК[©]**
фахівець

(Дніпропетровський державний університет
внутрішніх справ, м. Дніпро, Україна)

СПОСОБИ ВЧИНЕННЯ ЗЛІСНОГО НЕВИКОНАННЯ ОБОВ'ЯЗКІВ ПО ДОГЛЯДУ ЗА ДИТИНОЮ АБО ЗА ОСОБОЮ, ЩОДО ЯКОЇ ВСТАНОВЛЕНА ОПІКА ЧИ ПІКЛУВАННЯ

Досліджено криміналістично значущі особливості способів вчинення злісного невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування. Увагу надано описанню способів вчинення злочину, з'ясуванню їх особливостей, визначенню факторів, які впливають на їх формування, на підставі чого здійснено їх аналіз, систематизацію та класифікацію. У статті розкрито основні способи, за допомогою яких вчиняються злочини – невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування.

Ключові слова: спосіб, готування до злочину, приховування, злочин, дитина, опіка, піклування, батьки, опікуни, піклувальники.

Постановка проблеми. Невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування, в умовах сьогодення є актуальною проблемою, про що свідчать статистичні дані, де згідно з відомостями, які відображені у Єдиному звіті про зареєстровані кримінальні правопорушення та результати їх досудового розслідування, в 2018 році було розпочато 163, у 2019 році – 160, у 2020 році – 136 кримінальних правопорушень за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого статтею 166 Кримінального Кодексу України [1].

На тлі погіршення соціально-економічного стану населення збільшується кількість розлучень, жінкам доводиться більше працювати для того, щоб забезпечити своїх дітей, при цьому вони менше приділяють увагу розвитку дітям, проводять з ними менше часу. Нерідко трапляються випадки народження дітей з метою отримання прибутку у вигляді соціальних виплат з державного бюджету, за рахунок чого живуть батьки. Досить часто трапляються такі ситуації, коли один із батьків, а інколи трапляється що і обидва вимушені виїхати за межі України на заробітки, а догляд за дітьми здійснюють в кращому випадку інші особи. Дедалі частіше в засобах масової інформації лунає резонансна інформація, пов'язана зі злісним невиконанням обов'язків по догляду за дитиною, що призвело до тяжких наслідків, зокрема грубого порушення Конституційних прав (права на освіту, доступ до медичного обслуговування тощо), каліцтва, або навіть загибелі дитини. У зв'язку з цим в системі правоохоронних органів та органах центральної виконавчої влади провадяться реформи, направлені захист прав дітей.

Динамічні зміни структури злочинності та постійне зростання кількості вчинених злочинів цієї категорії зумовлюють необхідність постійно шукати шляхи вдосконалення протидії цим видам злочинних діянь, що полягає, з одного боку, в комплексній діяльності правоохоронних органів, спрямованих на встановлення осіб, причетних до протиправної діяльності та забезпечення принципу «невідворотності покарання», та гуманітарній, соціальній діяльності урядових, міжурядових, громадських, міжнародних організацій, яка направлена на усунення причин та умов вчинення даного виду злочинів – з іншого боку. Проблема набула настільки загрозливого масштабу, що Постановою Кабінету Міністрів України від 19.01.2022 року № 23 було утворено Державну службу України у справах дітей, основним завданням якої є формування та реалізація державної політики у сфері усиновлення та захисту прав дітей. Однак, зважаючи на статистичні

© О. Кривопис, 2022

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0003-4889-5205>

k_ksmp@dduvs.in.ua

дані та аналізуючи судово-слідчу практику, можна зробити висновок, що в Україні в умовах сьогодення досить часто батьки нехтують своїми обов'язками, що знаходить своє вираження у притягненні таких батьків або осіб, на яких покладено обов'язок по догляду за дитиною, до кримінальної відповідальності [2].

Для забезпечення ефективної діяльності правоохоронних органів, яка спрямована на протидію цього виду злочинності, необхідно мати ґрунтовну інформацію стосовно основних способів, за допомогою яких вчиняються такі злочини, оскільки без володіння посадовими особами правоохоронних органів інформацією щодо основних способів вчинення злочинів, пов'язаних з невиконанням обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування, процес досудового розслідування або судового розгляду цієї категорії справ значно ускладнюється, а в деяких випадках взагалі може бути унеможливлений.

Аналіз публікацій, в яких започатковано вирішення цієї проблеми. Проблематику, визначення, класифікацію та наукове обґрунтування способів вчинення злочинів неодноразово розглядали у своїх наукових працях М. Салтевський, А. Волобуєв, В. Гавло, К. Чаплинський, Н. Павлова, В. Гаєнко, М. Даньшин, Г. Зуйков, В. Колмаков, О. Курман, О. Мусієнко, В. Образцова, Т. Охрімчук, Т. Пазинич, А. Селіванов, Н. Яблоков та низка інших вітчизняних і закордонних вчених-криміналістів.

Серед науковців, які безпосередньо розглядали способи вчинення протиправних діянь, пов'язаних із невиконанням обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування, треба зазначити роботи С. Усової, Д. Євтєєва, І. Сингаївська тощо. Однак в роботах вказаних вчених здебільшого зосереджено увагу на кримінологічному аспекті цієї проблеми або висвітлено проблематику з погляду інших галузей права, а саме адміністративного, цивільного або сімейного. Тож деякі питання потребують додаткового висвітлення та класифікації у зв'язку із недостатністю висвітлення цієї проблеми, зміною способів вчинення цих кримінальних правопорушень та постійними реформаційними процесами законотворчої діяльності, що відбувається в нашій державі.

Метою статті є аналіз наданих в юридичній літературі підходів до трактування способу вчинення злочину та складових його елементів, а також узагальнення судово-слідчої практики щодо розслідування злісного невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування, на підставі чого охарактеризувати способи вчинення таких протиправних дій та здійснити їх класифікацію.

Виклад основного матеріалу. Спосіб скоєння злочину безперечно посідає одну з головних ланок серед системи елементів криміналістичної характеристики і дає найбільший обсяг криміналістичної інформації, який в подальшому дає змогу слідчому, прокурору, суду чи іншим посадовим особам правоохоронних органів визначити найбільш ефективні методи, спрямовані на розкриття та розслідування злочину, дасть змогу слідчому висунути необхідні версії та ініціювати проведення необхідних слідчих (розшукових) дій, визначити правильний порядок та послідовність їх проведення. Також вичерпна інформація про спосіб вчинення злочину дозволить ініціювати проведення необхідних експертиз, постановку доцільних питань експерту, а також отримання необхідних матеріалів (висновків комісій, інформаційних довідок тощо) для забезпечення повного, всебічного розслідування кримінального провадження, та притягнення винних осіб до кримінальної відповідальності.

При цьому необхідно наголосити, що спосіб вчинення злочину також нерозривно пов'язаний з кримінально-процесуальним законодавством. Відповідно статті 91 КПК України прямо зазначено, що у кримінальному провадженні підлягає доказуванню подія кримінального правопорушення (час, місце, спосіб та інші обставини вчинення кримінального правопорушення) [3].

Незважаючи на те, що законодавець покладає на посадових осіб сторони обвинувачення, суд, обов'язок встановлення способу вчинення злочину, водночас чинними нормативно-правовими актами не надано визначення поняття способу вчинення злочину.

В умовах сьогодення різні вчені пропонують величезний діапазон визначень загального поняття способів вчинення злочину, однак і в науковій літературі немає єдиного визначення терміна, також відсутня його уніфікована структура.

Перед початком розкриття та класифікації способів вчинення злочину, передбаченого статтею 166 Кримінального кодексу України, пропонуємо розглянути найбільш поширені теоретичні підходи науковців щодо загальнонаукового визначення способу вчинення злочину.

Наприклад, В. Сташис і В. Тацій визначають спосіб вчинення злочину як сукупність прийомів і методів, що використовуються під час вчинення злочину [4, с. 123]. Однак цей підхід не розкриває в повному обсязі суті та форми прояву злочинного діяння винної особи.

М. Салтєвський зазначає, що спосіб вчинення злочину – це комплекс динамічних актів рухів, що залишають в навколишньому середовищі зміни – сліди злочину, які є джерелом інформації для розкриття злочинів, виявлення і викриття винних [5, с. 422]. Таке твердження досить абстрактне і не дає змоги в повному обсязі зрозуміти, які саме дії, або комплекс дій винної особи необхідно вважати частиною способу вчиненого нею злочинного діяння.

Зі свого боку, О. Дудоров та М. Хавронюк визначають, що «спосіб» – це форма прояву кримінально караного діяння, інакше кажучи, послідовність прийомів і методів, які використовує винний для вчинення умисного кримінального правопорушення (насильство, обман, зловживання довірою, використання безпорадного стану потерпілого, використання службового становища тощо) [6, с. 180].

О. Литвинов визначає «спосіб вчинення злочину» як конкретні прийоми, що використовуються винним для вчинення суспільно небезпечного діяння. У науці заведено вважати, що спосіб вчинення злочину співвідноситься із суспільно небезпечною дією як форма та зміст, тобто є певною організаційною ланкою цілеспрямованої поведінки людини й може змінюватись залежно від конкретних умов [7, с. 114].

Проте, незважаючи на те, що науковці під різним кутом розкривають визначення способу вчинення злочину, наведені вище твердження не достатньо розкривають його структурні елементи.

У цьому аспекті найбільш точно визначення способу вчинення злочину запропонував В. Шепітько. На його думку, спосіб вчинення злочину – це образ дій злочинця, що передбачає певну систему операцій і прийомів. Його структура охоплює: способи готування до злочинного діяння, способи його вчинення та способи приховування (маскування) [8, с. 328]. При цьому вчений зазначає, що не завжди спосіб має повну структуру.

Водночас у деяких випадках способу підготовки може не бути. Зокрема, особливістю структури способу вчинення злісного невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування, є його «усіченість», тобто неповна структура, що виражена у відсутності способу готування до злочинного діяння. Тому структура способу вчинення такого злочину має лише два елементи: безпосереднє вчинення та приховування (маскування). Ця обставина пояснюється тим, що склад ст. 166 КК України характеризується необережною формою вини, яка може бути виражена у кримінальній протиправній самопевності або кримінальній протиправній недбалості, що виключає стадію підготовки.

На підставі аналізу судово-слідчої практики, опитування респондентів та вивчення джерел наукової літератури можна зробити висновок, що найбільш поширені способи злісного невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування, полягають у таких діях: створення небезпечних умов для проживання; залишення дитини або підопічної особи без догляду; створення неналежних умов щодо розвитку дитини та її соціалізації; не забезпечення дитини, або підопічної особи належною медичною допомогою; не забезпечення або забезпечення не в повному обсязі дитини чи підопічної особи продуктами харчування; перекладання обов'язку по догляду за дитиною чи підопічною особою на інших сторонніх осіб; ігнорування консультаційних порад або роз'яснень лікарів по догляду за дитиною або підопічною особою.

Пропонуємо нижче розглянути та проаналізувати окремо кожну групу способів вчинення злочину більш детально.

1. Створення небезпечних умов для проживання або життєдіяльності.

Цей спосіб відбувається дуже часто на практиці і відрізняється різноманітністю. Найчастіше правоохоронцям під час своєї службової діяльності доводиться стикатися з

такими його проявами:

– *нехтування правилами пожежної безпеки житлового будинку або інших споруд, в середині яких можуть бути діти або особи, щодо яких встановлена опіка чи піклування.* Найбільше трагічні випадки бувають саме через грубе порушення правил пожежної безпеки, що дуже часто призводить до пошкодження або знищення майна та смерті дітей або підопічних осіб, внаслідок малолітства або старості, або психологічного усвідомлення потерпілі не в змозі самостійно потурбуватись про себе, а в разі виникнення пожежі не можуть залишити без допомоги сторонніх осіб приміщення або іншим чином надати собі допомогу;

– *нехтування правилами електричної безпеки, що найчастіше має зовнішній прояв у залишенні оголених або неякісно ізольованих дротів в місцях, де можуть перебувати діти або підопічні особи, що може призвести до ураження їх електричним струмом.* Також дуже актуальною є проблема використання в зимову пору обігрівачів кустарного виготовлення або обігрівачів неналежної якості, які внаслідок їх експлуатації призводять до пожеж або ураження струмом. Результатом нехтування правилами пожежної безпеки стають трагічні події, які викликають суспільний резонанс.

Треба зазначити, що перелік вказаних ситуацій не є вичерпним, ми навели лише найтипівші та які найчастіше зустрічаються у слідчій практиці в контексті не створення безпечних умов для проживання та життєдіяльності.

2. Залишення без належного нагляду.

Розглянемо більш детально цей спосіб вчинення злочину, який дуже часто проявляється в тому, що батьки залишають дітей в різних місцях, а самі в цей час займаються своїми справами. Такий спосіб проявляється здебільшого в залишенні батьками дітей самих вдома, без нагляду дорослих осіб, через що залишені діти отримують тілесні ушкодження під час ігор, і нерідко це призводить до смерті. Також батьки залишають дітей без належного нагляду і в інших місцях, наприклад в розважальних або закладах відпочинку (басейнах, будинках відпочинку тощо), пляжах загального користування, на березі водойм чи інших місцях. Інколи діти без нагляду опиняються біля проїжджої частини або в місцях з підвищеною небезпекою, таких як залізничні колії, по яких рухається залізничний транспорт, внаслідок чого, з причини не знання правил дорожнього руху, трапляються дорожньо-транспортні пригоди, постраждалими від яких часто стають діти. Треба наголосити, що нерідко бувають ситуації, коли батьки перебувають у приміщенні квартири багатопверхового будинку разом із дитиною, як правило в літню пору, при відчинених вікнах, внаслідок чого бувають нещасні випадки, за яких діти випадають з вікон квартир, при цьому отримуючи тілесні ушкодження різного ступеня тяжкості, а часто й такі, що призводять до смерті.

3. Створення неналежних умов щодо розвитку та соціалізації дитини.

Цей спосіб вчинення злочину характеризується досить високим рівнем латентності, з одного боку, і складною процедурою доведення вини особи злочинця – з іншого. Такий спосіб досить детально описаний в мотивувальній частині Вироку Павлоградського міськрайонного суду Дніпропетровської області від 10 грудня 2019 року, у судовому провадженні за 1-кп/185/802/19, в якому зазначено таке: «ОСОБА_1, будучи матір'ю неповнолітньої ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_3, не будучи позбавлена батьківських прав, нехтуючи батьківськими обов'язками відповідно до ст. 150 Сімейного кодексу України, де вказано, що батьки зобов'язані виховувати дитину в дусі поваги до прав та свобод інших людей, любові до своєї сім'ї та родини, свого народу, своєї Батьківщини, а також, порушуючи вимоги ст. 59 Закону України «Про освіту», ст. 29 Закону України «Про загальну середню освіту», якими встановлено, що на батьків покладається відповідальність за виховання, навчання і розвиток дитини і батьки зобов'язані постійно дбати про фізичне здоров'я, психічний стан дітей, створювати належні умови для розвитку їх природних здібностей, поважати гідність дитини, виховувати працелюбність, почуття доброти, милосердя, шанобливе ставлення до державної мови, регіональних мов або мов меншин, інших мов і рідної мови, сім'ї, старших за віком, до народних традицій та звичаїв, сприяти здобуттю дітьми освіти у навчальних закладах або забезпечувати повноцінну домашню освіту відповідно до вимог щодо її змісту, рівня та обсягу, виховувати повагу до законів, прав, основних свобод людини, разом з тим недбало ставлячись до можливих тяжких наслідків їх недотримання, злісно не виконувала покладені на неї обов'язки по догляду за своєю

дитиною ОСОБА_3, що виразилося в ухиленні від виховання дитини, оскільки навчанням і вихованням ОСОБА_3 не займалася, у відсутності належної уваги її духовному і моральному розвитку, незабезпеченні контролю за проведенням ОСОБА_3 дозвілля, створенні незадовільних побутових умов життя дитини.

Згідно з висновком судово-психіатричної експертизи у ОСОБА_3 виявлена соціально-педагогічна занедбаність, яка має прямий причинно-наслідковий зв'язок з несприятливою внутрішньо сімейною обстановкою» [9].

Розглянувши це рішення, треба звернути увагу, що воно відіграє важливе значення для кваліфікації злочину, з огляду на яке стає зрозуміло, що для притягнення до відповідальності винної особи не обов'язкове настання наслідків у вигляді тілесних ушкоджень, смерті, або іншої шкоди, завданої здоров'ю.

4. *Неналежне забезпечення потерпілої особи медичною допомогою.* Цей спосіб вчинення злочину також доволі поширений, його опис досить часто можна зустріти у низці вироків різних судів. Проаналізувавши масив обвинувальних вироків, можна зробити висновок, що цей спосіб характеризується систематичним нехтуванням стану здоров'я дитини.

Пропонуємо узагальнити у дві великі групи типові дії, які виникають під час вчинення злочину таким способом:

– дитина або особа, щодо якої встановлено опіку чи піклування, починає хворіти, натомість особи, на яких покладено обов'язок по догляду за нею, не вчиняють необхідних дій, спрямованих на поліпшення стану здоров'я. Ця бездіяльність може виявлятися в ігноруванні звернення за кваліфікованою медичною допомогою (або несвоєчасне звернення). Також батьки намагаються самостійно встановлювати діагноз, не маючи при цьому відповідних знань та достатньої кваліфікації, займаються самолікуванням дитини чи проводять лікування «нетрадиційними» (народними) методами;

– дитина або особа, щодо якої встановлено опіку чи піклування, починає хворіти, особи, на яких покладено обов'язок по догляду за нею, звертаються за кваліфікованою допомогою до закладів охорони здоров'я, але при цьому починають ігнорувати призначене лікування, починають використовувати несертифіковані препарати або аналоги призначених ліків. Також можливе повне ігнорування або виконання не в повному обсязі консультацій лікаря стосовно призначеного лікування.

Таке ігнорування, як правило, призводить до суттєвого погіршення стану здоров'я потерпілого, інвалідності або навіть смерті.

Розглянувши рішення суду, треба зауважити, що позиція суду дозволяє нам виокремити такий спосіб, як *ігнорування порад та роз'яснень медичного працівника щодо приготування продуктів харчування*. Однак, на нашу думку, ігнорування роз'яснень медичного працівника щодо приготування продуктів харчування не треба виділяти в окремий спосіб скоєння злочину, а розглядати його як різновид способу – неналежне забезпечення потерпілої особи медичної допомоги. Однак треба наголосити, що його особливість злочинних діянь, яка описана в судовому рішенні, полягає в тому, що постраждала від злочину особа не хворіла, не потребувала кваліфікованої медичної допомоги чи невідкладної госпіталізації, але внаслідок ігнорування консультації лікаря дії винної особи спричинили смерть малолітньої дитини.

5. *Неналежне (в недостатній кількості) забезпечення продуктами харчування потерпілого.*

Цей спосіб вчинення злочину є також досить поширеним. Проаналізувавши низку судових рішень, можна зробити висновок, що цей спосіб полягає в тому, що винні особи, залежно від будь яких причин (зловживання алкоголем, вживання наркотичних або психотропних речовин, ведення аморального способу життя, особиста неприязнь до потерпілого, релігійних переконань тощо) позбавляє потерпілого харчування в достатній кількості, яка необхідна для нормального функціонування організму, що в подальшому призводить до тяжких, дуже часто незворотних наслідків, таких як дистрофія, рахіт або смерті потерпілого. Необхідно наголосити, що розглядаючи цей спосіб та спираючись на практику вітчизняного судочинства, важливим критерієм може бути як безпосередньо кількість продуктів харчування, так і якість цих продуктів. Тож якщо, наприклад, дитину або особу, щодо якої встановлена опіка та піклування, постійно годувати одноманітною їжею, при цьому номінальний об'єм калорій може бути і достатнім для біологічного існування, однак при цьому організм потерпілої особи може неотримувати необхідних

для нормального функціонування організму ферментів, вітамінів, білків тощо.

Зважаючи на викладене, необхідно зазначити, що цей спосіб вчинення злочину є доволі поширений та багатогранний, при цьому вчиненню протиправного діяння таким способом нерідко може передувати, наприклад, ігнорування порад та роз'яснень медичного працівника щодо приготування продуктів харчування або навіть роз'яснень лікарів стосовно певної дієти, якої повинна дотримуватись потерпіла особа.

б. Перекладання догляду на іншу людину.

Досить актуальний спосіб вчинення злочину в умовах сьогодення. Його головна характеристика полягає в тому, що суб'єкт злочину (найчастіше батьки малолітніх дітей), для того щоб займатись своїми особистими справами або під час проведення спільного з дітьми дозвілля, просять приглянути за дитиною сторонніх осіб або членів своєї родини. Особи, яких попросили дивитись за дітьми, зі свого боку не в повному обсязі приділяють увагу дитині, і як наслідок, дитина отримує різні травми. Злочинів, вчинених таким способом, стає більше, все частіше вони викликають суспільний резонанс.

Отже, ми виокремили та згрупували основні способи вчинення злочинів, за допомогою яких безпосередньо вчиняється злісне невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування.

Не менш важливим вважаємо питання, що стосується способів приховування досліджуваних злочинів.

Для розуміння сутності проблематики розглянемо наукові підходи до розуміння «способу приховування злочину». Проблеми приховування злочинів висвітлювали у своїх працях такі вчені-криміналісти, як: В. Коновалова, В. Шепітько, М. Салтевський та ін.

В. Шепітько вважає приховування злочину однією з форм протидії розслідуванню. За змістом способи приховування злочинів він поділяє на такі групи: приховування злочинів шляхом утаювання інформації за допомогою знищення її, а також слідів злочину; шляхом маскування інформації з метою зміни уявлення про спосіб учинення злочину, особу злочинця; шляхом фальсифікації інформації (створення неправдивих слідів та інших речових доказів, підроблення документів тощо) [10, с. 276].

На нашу думку, це твердження в повному обсязі розкриває суть приховування злочину, а запропонована класифікація найбільш точно висвітлює діяння винної особи, спрямоване на приховування злочину саме в контексті вчинення злісного невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування.

Результати узагальнення судово-слідчої практики, опитування респондентів, а також аналіз наукової літератури показали, що на практиці найчастіше використовують такі способи приховування злісного невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування:

1. Надання недостовірної інформації органам і посадовим особам.

Типовою поведінкою злочинця є надання недостовірної інформації медичним працівникам (в разі отримання тілесних ушкоджень дитини або погіршення стану здоров'я дитини). Найчастіше це буває, коли дитину госпіталізують з тілесними ушкодженнями до закладів охорони здоров'я, і батьки (чи особи на яких покладено обов'язок здійснювати догляд) викладають свою версію подій, за яких потерпілим було отримано травми, для того щоб працівники медичного закладу не повідомляли правоохоронні органи.

Також цей спосіб приховування використовується щодо службових та посадових осіб органів опіки та піклування під час перевірки умов проживання дитини та інших обставин. В такому разі особи, на яких покладено обов'язок по догляду, можуть змінити обстановку в місці, де проживають діти чи підопічні особи, для того щоб показати з кращого боку умови проживання, харчування тощо.

2. Звинувачення постраждалої особи в наклепі.

Досить поширений та «дієвий» спосіб приховування протиправної поведінки. Дитина або підопічна особа можуть поскаржитись на створення нестерпних умов проживання до різних соціальних служб або правоохоронних органів. Під час перевірки інформації службові особи можуть зіткнутись з тим, що батьки чи особи, на яких покладено обов'язок піклування, починають переконувати правоохоронні або органи опіки в тому, що дитина через малолітство вигнала подію, що сталась. Якщо говорити про літніх людей, то винні особи також можуть звинуватити їх у викривленому

сприйнятті дійсності та переконати соціальні служби у завідомо неправдивому повідомленні про правопорушення з боку потерпілої особи.

3. Змінення обстановки місця події.

Полягає у штучній зміні злочинцем обстановки на місці події з метою приховування або знищення речових доказів, зміні слідової картини протиправного діяння. Такі дії можуть бути виражені у приховуванні джерел підвищеної небезпеки чи навпаки доповненні певними об'єктами місця події. Результатом такої діяльності винної особи, як правило, є висунення хибних версій під час досудового розслідування, що може призвести до проведення слідчих (розшукових) дій, в яких немає потреби або проведенні низки експертиз, потреба в проведенні яких відсутня. Прикладом такого способу приховування може бути ізоляція або повний демонтаж дротів електричного живлення після ураження електричним струмом потерпілого.

4. Вплив на потерпілого або свідків з боку особи, що вчиняє злочин, з метою примушування давання неправдивих свідчень.

З таким різновидом приховування злочину досить часто доводиться стикатись слідчим під час досудового розслідування або посадовим особам органів опіки чи піклування під час проведення перевірок інформації щодо невиконання обов'язків по догляду за дитиною чи іншою особою. Злочинець, через те, що він має вплив на потерпілу особу, при цьому користуючись малолітством або навпаки похилим віком чи обмеженою дієздатністю потерпілого, розуміючи що останній перебуває в залежності від винної особи, шляхом навіювання, погроз, шантажу чи підкупу змушує потерпілого надати не достовірну інформацію щодо події злочину. Треба зазначити, що досить часто свідками злочину в справах цієї категорії бувають родичі потерпілого і злочинця одночасно або особи, які проживають поруч або часто спілкуються з потерпілою та винною особою, або підтримують дружні стосунки. В зв'язку з цим винна особа може вчинити тиск на свідків з метою дачі неправдивих показань та уникнення відповідальності в подальшому. З боку винної особи може бути вчинений тиск на свідків, які не є членами родини, а наприклад лікарів чи працівників органів опіки чи піклування з метою отримання документів (довідок, висновків комісії тощо), які не відображають об'єктивної картини умов проживання потерпілого, стану його здоров'я або інших істотних відомостей.

5. Підроблення документів або використання завідомо підробленого документа.

Для уникнення відповідальності особа, яка вчиняє злісне невиконання обов'язків по догляду за дитиною або особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування, може підробити документи, які характеризують особу потерпілого, особу злочинця, умови проживання та інші відомості. Серед документів, які найчастіше підробляють, можна виділити такі: характеристики з місця роботи або проживання, медичні довідки, комісійні акти обстеження умов проживання. При цьому підробка документів може бути матеріальна.

Висновки. Підсумовуючи викладене, необхідно зазначити, що особливістю протиправного діяння винної особи під час вчинення злочину, передбаченого статтею 166 КК України, є те, що воно може бути вчинено різними способами. При цьому треба наголосити, що прояв одного злочинного діяння може бути поєднаний двома або навіть більше способами. Наприклад, неналежне забезпечення потерпілого медичною допомогою може бути нерозривно пов'язане з таким способом, як неналежне забезпечення продуктами харчування тощо.

Отже, спосіб вчинення злочину – злісне невиконання обов'язків по догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування, являє собою центральну ланку в складі криміналістичної характеристики та дозволяє отримати уявлення про подію, характер поведінки злочинця та її відображення у вигляді слідів і, відповідно, визначити оптимальні шляхи вирішення завдань кримінального судочинства.

Список використаних джерел

1. Про зареєстровані кримінальні правопорушення та результати їх досудового розслідування. *Офіційний сайт Офісу генерального прокурора*. URL: <https://gp.gov.ua/ua/posts/prozareystrovvani-kriminalni-pravoporushennya-ta-rezultati-yih-dosudovogo-rozsliduvannya-2>.
2. Постанова про утворення Державної служби України у справах дітей. *Офіційний сайт Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/23-2022-%D0%BF#Text>.
3. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>.

4. Кримінальне право України. Загальна частина : підруч. для студ. / за ред. В. В. Сташиса і В. Я. Тація. Київ : Юрінком Інтер, 2007. 460 с.
5. Салтевський М. В. Криміналістика (у сучасному викладі) : підручник. Київ : Кондор, 2006. 588 с.
6. Дудоров О. О., Хавронюк М. І. Кримінальне право : навч. посібник. Київ : Ваіте, 2014. 948 с.
7. Кримінальне право України. Загальна частина : підручник / за заг. ред. О. М. Литвинова. Харків, 2020. 428 с.
8. Криміналістика : підруч. для студ. юрид. спец. вищ. закл. / за ред. В. Ю. Шепітька. 2-ге вид., перероб. і допов. Київ : Ін Юре, 2010. 496 с.
9. Вирок Павлоградського міськрайонного суду Дніпропетровської області від 10 грудня 2019 року. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/86407270>.
10. Шепітько В. Ю. Криміналістика : підручник. Харків : Право, 2008. 464 с.

Надійшла до редакції 17.08.2022

References

1. Pro zareiestrovani kryminalni pravoporushennia ta rezultaty yikh dosudovoho rozsliduvannia. Ofitsiyni sait Ofisu heneralnoho prokurora. URL: <https://gp.gov.ua/ua/posts/pro-zareyestrovani-kryminalni-pravoporushennya-ta-rezultati-yih-dosudovogo-rozsliduvannya-2>. [in Ukr.].
2. Postanova pro utvorennia Derzhavnoi sluzhby Ukrainy u spravakh ditei. Ofitsiyni sait Verkhovnoi Rady Ukrainy. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/23-2022-%D0%BF#Text>. [in Ukr.].
3. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy vid 13.04.2012 roku. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>. [in Ukr.].
4. Kryminalne pravo Ukrainy. Zahalna chastyna : pidruch. dlia stud. / za red. V. V. Stashysa i V. Ya. Tatsiia. Kyiv : Yurinkom Inter, 2007. 460 p. [in Ukr.].
5. Saltevs'kyi, M. V. (2006) Kryminalistyka (u suchasnomu vykladi) : pidruchnyk. Kyiv : Kondor, 588 p. [in Ukr.].
6. Dudorov, O. O., Khavronyuk, M. I. (2014) Kryminalne pravo : navch. posibnyk. Kyiv, 948 p. [in Ukr.].
7. Kryminalne pravo Ukrainy. Zahalna chastyna : pidruchnyk / za zah. red. O. M. Lytvynova. Kharkiv, 2020. 428 p. [in Ukr.].
8. Kryminalistyka : pidruch. dlia stud. yuryd. spets. vyshch. zakl. / za red. V. Yu. Shepitka. 2-he vyd., pererob. i dopov. Kyiv : In Yure, 2010. 496 p. [in Ukr.].
9. Vyrok Pavlohradskoho miskraionnoho sudu Dnipropetrovskoi oblasti vid 10 hrudnia 2019 roku. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/86407270>. [in Ukr.].
10. Shepitko, V. Yu. (2008) Kryminalistyka : pidruchnyk. Kharkiv : Pravo, 464 p. [in Ukr.].

ABSTRACT

Oleksandr Kryvopusk. Methods of malicious failure to fulfill duties of care for a child or for a person in which guardianship or care is established. The article is devoted to the investigation of forensically significant features of the ways of committing malicious non-fulfillment of duties to care for a child or a person for whom guardianship or care has been established. Attention is paid to describing the methods of committing a crime, clarifying their features, determining the factors that influence their formation, on the basis of which their analysis, systematization and classification were carried out. The article discloses the main methods by which crimes are committed – failure to fulfill obligations to care for a child or a person for whom care or guardianship has been established.

The results of the generalization of judicial and investigative practice, the survey of respondents, as well as the analysis of scientific literature showed that in practice the following methods are most often used to hide the malicious failure to fulfill the duties of caring for a child or a person for whom guardianship or guardianship has been established: 1) providing false information to bodies and officials; 2) accusing the victim of defamation; 3) changing the situation at the scene; 4) influence on the victim or witnesses by the person committing the crime, with the aim of forcing them to give false testimony; 5) forgery of documents or use of a knowingly forged document.

A feature of the illegal act of the guilty person during the commission of the crime provided for in Article 166 of the Criminal Code of Ukraine is that it can be committed in different ways. At the same time, it should be emphasized that the manifestation of one criminal act can be combined in two or even more ways. For example, inadequate provision of medical care to the victim may be inextricably linked to such a method as inadequate provision of food, etc.

Keywords: *method, preparation for a crime, concealment, crime, child, care, guardianship, parents, guardians, custodians.*